Lieta Nr. C 23063513

Madona, 2014.gada 6.janvāris

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonas rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese G.Rezgoriņa,

ar sekretāri A.Bērziņu

2014.gada 6.janvārī Madonā, Avotu ielā 8, atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu pers.C maza apmēra prasībā pret pers.E par uzturlīdzekļu piedziņu un

noskaidroja:

2013.gada 16.septembrī Madonas rajona tiesā saņemta /pers. C/ maza apmēra prasība. Tajā paskaidrots, ka ar Lubānas novada bāriņtiesas 2013.gada 5.aprīļa lēmumu viņa iecelta par aizbildni /pers. D/. Bērna tēvs līdz šim uzturlīdzekļus nav maksājis. Pamatojoties uz Civillikuma 177.,179.pantu, Ministru kabineta noteikumu Nr.37 2.1.punktu un Ministru kabineta noteikumu Nr. 1096 2.punktu, Bērnu tiesību aizsardzības likuma 35.panta trešo un ceturto daļu, lūgts piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērna uzturam Latvijas Republikā noteiktajā minimālajā apmērā, turpinot to darīt no prasības pieteikuma iesniegšanas tiesā līdz bērna pilngadības sasniegšanai. Prasītāja norādījusi, ka vēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

2013.gada 19.septembrī prasības pieteikums nosūtīts atbildētājam /pers. E/. 2013.gada 21.novembrī tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, kurā norādīts, ka viņš prasību atzīst daļēji. Paskaidrots, ka viņš ir bezdarbnieks un pārtiek no garantētā iztikas minimuma pabalsta.

Tiesas sēdē prasītāja /pers. C/ uzturēja prasību atbilstoši tajā rakstveidā izteiktajiem apsvērumiem. Papildus piebilda, ka ar /pers. E/ sazinājusies telefoniski iepriekšējā dienā. Viņš teicis, ka ir nopelnījis piecus latus, lai būtu par ko atbraukt uz tiesu. Uzturlīdzekļus bērnam arī pēc prasības celšanas nav sniedzis. Par bērnu interesējies minimāli.

Atbildētājs uz lietas izskatīšanu neieradās. Par tiesas sēdes laiku un vietu viņam paziņots atbilstoši Civilprcesa likuma 56.panta piektajā daļā iekļautajiem nosacījumiem. Paziņojums nav atgriezts tiesā, tātad – sasniedzis adresātu. Pirms tiesas sēdes persona, kas stādījās priekšā kā /pers. E/, telefoniski informēja tiesneses palīdzi, ka uz tiesas sēdi nevar ierasties, jo uz ceļa notikusi avārija, tādēļ ir traucēta satiksme. Atzinis prasību par pamatotu un lūdzis lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes. Pie šādiem apstākļiem tiesa nolēma skatīt lietu bez atbildētāja piedalīšanās.

Uzklausot klātesošās lietas dalībnieces paskaidrojumus un iepazīstoties ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 179.pantā noteikts, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. [..] Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Ar dzimšanas apliecību (9.l.l.) apstiprināts, ka 2012.gada 27.novembrī dzimušā /pers. D/ tēvs ir /pers. E/. Ar Lubānas novada bāriņtiesas lēmumu (10.-11.l.l.) pierādīts, ka par bērna aizbildni iecelta /pers. C/ un bērns atrodas viņas apgādībā. Līdz ar to ir apliecinātas gan prasītājas tiesības prasīt uzturlīdzekļus, gan arī /pers. E/ pienākums tos sniegt.

Prasītāja lūgusi piedzīt uzturlīdzekļus, kas atbilst 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumos Nr.37 noteiktajam minimālajam uzturlīdzekļu apmēram, ko katram no vecākiem neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums sniegt katram savam bērnam. Līdz ar to uzskatāms, ka uzturlīdzekļi ir piedzenami prasītajā apmērā un nav nepieciešams izvērtēt vecāku ienākumus.

Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktā noteikts, ka no valsts nodevas atbrīvojami prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu. Saskaņā ar minētā likuma 42.panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Atbilstoši minētajiem likuma noteikumiem un ņemot vērā piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru par vienu gadu, valsts nodeva aprēķināma no 928,23 *euro* (Ls 652,36). No atbildētāja par labu valstij piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi to reālajā apmērā.

Pamatojoties uz izteiktajiem apsvērumiem un saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.pantu, 193.pantu , 195.pantu, 204.[1] , 250.[25] pantu,

tiesa nosprieda:

Apmierināt pers.C , /personas kods/, prasību par uzturlīdzekļu piedziņu no pers.E , /personas kods/.

Piedzīt no pers.E par labu pers.C uzturlīdzekļus bērna /pers. D/, /personas kods/, uzturam ik mēnesi laikā līdz 2019.gada 26.novembrim 25% apmērā no Latvijas Republikā noteiktās minimālās meneša darba algas, bet sākot ar 2019.gada 27.novembri - 30% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Piedziņu noteiktajā apmērā sākt no 2013.gada 16.septembra un turpināt līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no pers.E par labu valstij valsts nodevu 139,23 *euro* (viens simts trīsdesmit deviņi *euro* un divdesmit trīs centi jeb Ls 97,85) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,32 *euro* (trīs *euro* un trīsdesmit divi centi jeb Ls 2,33).

Noteikt termiņu labprātīgai sprieduma izpildei desmit dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. Noteiktajā termiņā tiesā iesniedzams par labu valstij piedzīto tiesas izdevumu nomaksu apliecinošs dokuments.

Par šo spriedumu 20 dienu laikā var iesniegt apelācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesai. Sūdzība iesniedzama Madonas rajona tiesā.

Tiesnese G.Rezgoriņa